

А ний, Господа слишатели и мили ученици, не-върницитѣ и нечестивитѣ и тѣхното нечестиво поучение като отблъсвами и не давами никакво внимание въ него, нека имами всѣкоги прѣдъ очитѣ си, че небесната наша Вѣра ни е запазила езика, вдъхнѣла ни е божественни чувства, и е запазила народността ни. Нека прочее се помолимъ на Господа нашего Іисуса Христа, щото съ божията помощъ да увардимъ до край тойзи священний аманетъ (залогъ), когото сми приели отъ нашитѣ отци цѣлъ, здравъ и неоскврненъ, като се пазимъ отъ лжливитѣ учения на без-върницитѣ (къ Тимоф.: А. 5. 20—21), а сѫщѣвременно като се молимъ на Бога Отца, на Господа нашего Іисуса Христа, щото да подари на училищнитѣ настоятелство и на които сѫ трудятъ и съдѣйствуватъ за подобрѣнието на училищата ни, животъ дълъгъ, животъ щастливъ и спокоенъ, а най-сетиѣ и царство небесное. А намъ чрѣзъ дарбата на Святаго Духа, която освѣтлява и освѣтива всичкитѣ вѣрующи, да подари умъ здравъ, умъ чистъ, умъ да любимъ и постоянствуаме въ страхъ Господенъ и въ неговитѣ святы заповѣди, защото казва Давидъ (жал. 119—72).[“] благъ е намъ закона на Господевитѣ уста и прѣдпочтенъ отъ безбройни хиляди злато и ерѣбро. А молитвата и благословението на нашия присъствующъ Митрополитъ и Владика да бѫди съ нась. Аминъ.

КОНЕЦЪ И БОГУ СЛАВА.

---

^{*}) На стр. 65-а 27-ї редъ по погрѣшка изоставена е бѣлѣжката отъ доѣд.
„Сѫщѣвременно приехъ отъ Одрина най-жалостно за мене извѣстие, че
„прѣзъ Августа (1877 г.) обѣсихи брата ми Христошки за едно съ двамата му
„зетове и други 15 първенци изъ Нова-Загора, като подозрителни Русофили!
„Като да не стигнахъ другитѣ до тогива отъ фамилията на жертви. Дѣда
„ми Христа убихъ, брата ми Хаджи Никола утровахъ, а по малкия ми
„брать Хараламби съсекахъ късъ по късъ около Ямболъ! . . . . .